

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของการฝึกด้วยพลัยโอเมตริกและเปรียบเทียบผลของการฝึกด้วยพลัยโอเมตริกระหว่างเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump ที่มีต่อแรงเหยียดขาและความสามารถในการกระโดดของนักกีฬาโอลิมปิก ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานของการศึกษาไว้ดังนี้

1. หลังการฝึกนักกีฬาฟุตบอลลูกที่ฝึกด้วยพลัยโอเมตริกเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump เป็นเวลา 8 สัปดาห์ นักกีฬาโอลิมปิกจะมีแรงเหยียดขาเพิ่มขึ้นและสามารถกระโดดได้สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

2. หลังการฝึกตามโปรแกรม 8 สัปดาห์ การฝึกพลัยโอเมตริกเทคนิค Rim Jumps ทำให้นักกีฬามีกำลังของกล้ามเนื้อขาและความสามารถในการกระโดดสูงไม่ต่างกันจากการฝึกพลัยโอเมตริกเทคนิค Split Squat Jump

ผู้ศึกษากำหนดให้นักกีฬาโอลิมปิกทำการฝึกพลัยโอเมตริกเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump ตามโปรแกรมการฝึก 8 สัปดาห์ โดยผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและบันทึกผลการทดสอบก่อนและทดสอบหลังการฝึกพลัยโอเมตริก โดยใช้สถิติ Nonparametric Test, Wilcoxon test และเปรียบเทียบผลต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้ Nonparametric Test, Mann – Whitney U และหาความสัมพันธ์ระหว่างความกำลังของกล้ามเนื้อขาและความสามารถในการกระโดดสูง โดยใช้สถิติ Spearman Correlation และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและคำอธิบายแบ่งเป็น 7 ตารางดังนี้

1. แสดงผลการทดสอบ Leg Dynamometer ในกลุ่มที่ฝึกพลัยโอเมตริกเทคนิค Rim Jumps และกลุ่มที่ฝึกเทคนิค Split Squat Jump เป็นเวลา 8 สัปดาห์ (ดังตาราง)

ตาราง 1 ผลของการทดสอบ Leg Dynamometer ในกลุ่มที่ฝึกเทคนิค Rim Jumps

	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (กก.)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด – สูงสุด	Z	t-test
ก่อนฝึก	6	79.92	16.81	65.50 – 109.00	-2.201	P < 0.05
หลังฝึก	6	116.33	26.69	86.00 – 150.00		

จากตาราง 1 เมื่อฝึกเทคนิค Rim Jumps เป็นเวลา 8 สัปดาห์แล้วมาทดสอบด้วย Leg Dynamometer พบว่านักกีฬามีแรงเหยียดขาเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการฝึกตามโปรแกรม 8 สัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

ตาราง 2 ผลของการทดสอบ Leg Dynamometer ในกลุ่มที่ฝึกเทคนิค Split Squat Jump

	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (กก.)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด – สูงสุด	Z	t-test
ก่อนฝึก	6	86.50	26.02	52.50 – 111.00	-2.201	P < 0.05
หลังฝึก	6	116.42	35.95	69.00 – 160.50		

จากตาราง 2 เมื่อฝึกเทคนิค Split Squat Jump เป็นเวลา 8 สัปดาห์แล้วมาทดสอบด้วย Leg Dynamometer พบว่านักกีฬามีแรงเหยียดขาเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการฝึกตามโปรแกรม 8 สัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

2. แสดงผลการทดสอบ Vertical Jump ในกลุ่มที่ฝึกพลัยโอเมตริกเทคนิค Rim Jumps และกลุ่มที่ฝึกเทคนิค Split Squat Jump เป็นเวลา 8 สัปดาห์

ตาราง 3 ผลของการทดสอบ Vertical Jump ในกลุ่มที่ฝึกเทคนิค Rim Jumps

	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (ซม.)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด - สูงสุด	Z	t-test
ก่อนฝึก	6	35.67	5.72	28.00 – 42.00	-2.214	P < 0.05
หลังฝึก	6	45.00	2.97	40.00 – 48.00		

จากตาราง 3 เมื่อฝึกเทคนิค Rim Jumps เป็นเวลา 8 สัปดาห์แล้วมาทดสอบด้วย Vertical Jump พบว่านักกีฬาสามารถกระโดดได้สูงกว่าก่อนการฝึกตามโปรแกรม 8 สัปดาห์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

ตาราง 4 ผลของการทดสอบ Vertical Jump ในกลุ่มที่ฝึกเทคนิค Split Squat Jump

	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (ซม.)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด - สูงสุด	Z	t-test
ก่อนฝึก	6	40.83	4.50	34.00 – 46.00	-2.207	P < 0.05
หลังฝึก	6	49.67	7.71	40.00 – 58.00		

จากตาราง 4 เมื่อฝึกเทคนิค Split Squat Jump เป็นเวลา 8 สัปดาห์ แล้วมาทดสอบด้วย Vertical Jump พบว่านักกีฬาสามารถกระโดดได้สูงกว่าก่อนการฝึกตามโปรแกรม 8 สัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$

3. แสดงการเปรียบเทียบผลของการฝึกด้วยพลัยโอเมตริกระหว่างเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump ที่มีต่อแรงเหยียดขาและความสามารถในการกระโดดของนักกีฬาโอลิมปิกบอล ภายหลังจากฝึก 8 สัปดาห์

ตาราง 5 ผลเปรียบเทียบผลต่างของการทดสอบ Leg Dynamometer ในกลุ่มที่ฝึกเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump

เทคนิค	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (กก.)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด – สูงสุด	Z	t-test
Rim Jumps	6	36.42	19.10	16.00 – 63.50	-0.401	P > 0.05
Split Squat Jump	6	29.92	14.55	16.50 – 56.50		

จากตาราง 5 ภายหลังจากการฝึกตามโปรแกรมเป็นเวลา 8 สัปดาห์ พบว่าการฝึกพลัยโอเมตริก เทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump มีค่าแรงเหยียดขาไม่ต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการฝึกพลัยโอเมตริกเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump มีส่วนช่วยเพิ่มกำลังของกล้ามเนื้อขาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 6 ผลเปรียบเทียบผลต่างของการทดสอบ Vertical Jump ในกลุ่มที่ฝึกเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump

เทคนิค	จำนวน	ค่าเฉลี่ย (ซม.)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด – สูงสุด	Z	t-test
Rim Jumps	6	9.33	5.28	5.00- 16.00	-0.801	P > 0.05
Split Squat Jump	6	8.83	4.45	2.00 – 14.00		

จากตาราง 6 ภายหลังจากฝึกตามโปรแกรมเป็นเวลา 8 สัปดาห์ พบว่าการฝึกพลัยโอเมตริกเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump มีค่าการกระโดดสูงไม่ต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการฝึกพลัยโอเมตริกเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump มีส่วนช่วยเพิ่มความสามารถในการกระโดดสูงไม่แตกต่างกัน

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างกำลังกล้ามเนื้อขาและความสามารถในการกระโดดสูงของการฝึกพลัยโอเมตริกเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump ภายหลังจากฝึก 8 สัปดาห์ โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ($p < 0.05$)

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างความสามารถในการกระโดดสูงและกำลังกล้ามเนื้อขาของการฝึกพลัยโอเมตริกเทคนิค Rim Jumps และเทคนิค Split Squat Jump

เทคนิค	N	Spearman Correlation	p - value
Rim Jumps	6	-0.324	$P > 0.05$
Split Squat Jump	6	0.899	$P < 0.05$

จากตาราง 7 การหาค่า r ระหว่าง การกระโดดสูงและกำลังกล้ามเนื้อขา ในการฝึกด้วยเทคนิค Rim Jumps พบว่า การกระโดดสูงและกำลังกล้ามเนื้อขา ไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r = -0.324, p > 0.05$) ในขณะที่การฝึกด้วยเทคนิค Split Squat Jump ส่งผลให้ค่า r ระหว่าง การกระโดดสูงและกำลังกล้ามเนื้อขา มีค่าเท่ากับ 0.899 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าค่า การกระโดดสูงและกำลังกล้ามเนื้อขา มีความสัมพันธ์กันระดับสูง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้นักกีฬามีความสามารถในการกระโดดเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$